

EUCLID BEACH PARK

vaje.

Obenem pozivljamo prijatelje in znance, da so vabljeni, naj se tudi udeležijo. Ta dan bodo imeli priliko dobiti vse vozne listke v Euclid Beach parku po polovični ceni, na primer, za 50 centov dobite za \$1.00 listkov.

Torej ne pozabite: v sredo 24. julija vsi v Euclid Beach park

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 162 Thurs., July 11, 1940

Oborožen mir

Ko bi bili narodi vseh držav enako močni, tako po številu vojaštva kot po številu modernega orožja, pa bi ne bilo nobene vojne. Država, ki je do zob oborožena in ki razpolaga z močno armado, bo v miru živela s svojimi sosedi, če sama ne mara napadati. Ko smo poslali ameriške fante v Evropo pred 22 leti, smo rekli, da gredo v vojsko zato, da priporočijo stalen mir evropskim in ameriškim narodom. Da je prišlo zdaj do druge svetovne vojne je vzrok ta, ker prva svetovna vojna ni dodobra uničila tistih, ki ne morejo živeti mirno ob svojem sosedu. Če bi bile Češka, Poljska, Avstrija, Norveška, Nizozemska, Danska in Belgija enake Nemčiji v orožju, pa bi ne bilo druge svetovne vojne.

Mir pomenja največjo dobroto na svetu. Pomenja več kot življenje in imetje državljanov, saj žrtvujejo narodi kri in denar, da bi si pridobili in priporočili mir. Nobene žrtve niso prevelike za to, da se ohrani mir. Tudi tisti narodi, ki se danes bojujejo med seboj na življenje in smrt, ki so pričeli in povzročili to novo svetovno morijo, so se nanjo sistematično leta in leta pripravljali, hočejo po končani vojni, po doseženih zmagi, če je bodo deležni, uživati v miru sadove vojne in zmage ter se posvetiti mirni dobi gospodarstva in napredka ter priti k oblikam normalnega državnega življenja.

Zgodovina nas uči, da nobena vojna ni večna. Tudi Napoleon je več kot eno desetletje razburjal Evropo s svojimi vojaškimi pohodi. Njegove armade so se bile razlile in se bojevale prav po vseh evropskih deželah in državah, prodrele celo v Rusijo in Egipt. Navidezna francoska nadvlada Evrope pa je propadla, mogočnjak Napoleon, čigar slava in sij sta bila nepopisna in njegova moč brezmejna, da se lahko primerja s slavo in močjo današnjega Hitlerja, je umrl v pregnanstvu, zapuščen od svojih rojakov in sorodnikov, ki so prej uživali njegovo milost in časti ter koristili od njegovih osvajanj in njegovih uspehov.

To nam zopet kaže, da se usoda bridko maščuje nad človekom, ki hoče zagospodovati nad drugimi. Tako nadvlada je navadno kratka in polna krvavih dejanj, ker hoče tak človek pridobiti vse v kolikor mogoče kratkem času, da bo dlje časa užival slavo in oblast, kajti življenje je kratko.

Na drugi strani so pa narodi, ki so tudi željni nadvlade nad drugimi, toda si znajo s svojo diplomacijo in politiko mirne pridobivanja, z kulturo in raznimi stopnjami civilizacije podrediti ljudstva pod svoj vpliv, ne da bi slednja čutila breme suženjstva, ne da bi bila zatirana, zapostavljena, preganjana. Nahajajo se sicer v nekaki gospodarski odvisnosti od vladajoče države, zato pa tudi uživajo varnost in pogledu politične in državne svobode napram drugim silam. To metodo vladanja izvršuje angleški imperij, katerega province, dominioni in razna posestva se čutijo z materno deželo neločljivo povezane.

Mir v Evropi, ki je bil zdaj že drugič v tem stoletju tako brutalno in na tako brezobziren način porušen, kaže, da mednarodne pogodbe, na katerih je slonel, niso bile spisane na preveč trden papir, ker so za tako kratek čas prihranile človeštvu vojno. Vse izgleda, da je to kratko razdobje med prvo in drugo svetovno vojno predstavljalo le kratek odih v svrhu priprave in zbiranja sil ter moči za nov, še večji spopad med starimi sovražniki. Saj vidimo z malimi izjemami v sedanji vojni zapletene nasprotnike iz prve svetovne vojne.

Kdor je hotel videti, je lahko videl, da se je po prvi svetovni vojni, ko se je prisegalo na večni mir, pričelo blazno tekmovalstvo v oboroževanju. Namen tega oboroževanja je bil, da se z orožjem zaščiti trajen mir. Drugi, mirnejši, so začeli pisati in prigovarjati na razoroževanje. Koliko črnila se je prelilo, koliko diplomatskih sestankov se je vršilo, kako je napenjala vse moči Liga narodov! In res, glejte, vsi so bili pripravljeni, da se razorožijo, nihče se pa v resnici ni razoroževal, razen menda Zed. držav, ki so začele bojne ladje in podmornice prodajati za staro železo.

Toda vse konference med diplomati svetovnih narodov so bile le maska, ki je zakrivala načrte, katerih izvedba še ni bila zadostno pripravljena in godna za izvršitev. Razlika je bila le v tem, da se je ena stranka oboroževala le v toliko, da bi nasprotnika zastrašila (gradnja Maginot črte, na primer), med tem ko je nasprotna stranka vzela oboroževanje v obzir z čisto določenim namenom, namreč, prehiteti v oboroževanju, moči in vrstah orožja vse ostale in potem udariti ter osvojevati nasprotnika in druge, ki bi stali na poti, ki niso bili dovolj oboroženi. Ta politika v oboroževanju in pripravljanju se je, kot vidimo, sijajno obnesla, čeprav je zahtevala ogromnih žrtev in naporov ter sedaj žanje uspehe. To je Nemčija, ki je danes na vrhuncu moči in slave in z njo Hitler, ki je dal za to svoje možgane in voljo. Tudi Napoleon in Francija je bila na vrhu slave in moči, a danes Napoleon spi spanje pozabljenega človeka, Francija je pa mala brezpomembna deželica, ostrgana do same kosti na vsem, moči in bogastvu. Nemčija naj bi si zapomnila, da kakor ni hotela ona prenesti ponižanja versajskega miru, da tudi drugi narodi ne bodo prenesli, katere je sedaj Nemčija enostavno pomandrala.

Mir, katerega smo uživali zadnjih dvajset let, ni bil pravi mir, ampak bi mu lahko rekli oborožen mir ali mir v orožju. Vse to pa nas uči, da moramo biti pripravljeni na vse,

BESEDA IZ NARODA**Na piknik skupnih društev fare sv. Vida**

Dragi farani fare sv. Vida in sploh vse občinstvo! Spet smo med vami, spet vas vabimo in prosimo za sodelovanje v prid naše fare. Resnica je, da je vse mirno in tiho; nič se ne sliši iz cerkve, kakor tudi ne čita veliko v časopisih, da se vrši piknik naše fare sv. Vida v nedeljo, to je 14. julija, tam na prijazni Pintarjevi farmi. Da, piknik se vrši v prid fare sv. Vida, katerega prireditelj Skupna družba, ki še vedno obstoji in deluje za faro in cerkev.

Vsi dobro vemo, da Skupna družba naše fare deluje edino le za korist svoje cerkve in fare. Vse, kar se na prireditvah skupnih društev dobička napravi, je lastnina fare. In farani smo vsi. Faran si tudi ti, dragi moj prijatelj, ki se ne zaniমা za cerkev in ti ni mar ne za božje in ne za cerkvene zapovedi, vse to ti je deveta briga, seveda, dokler si čvrst in zdrav. Kadar pa bolezen potka na tvoja hišna vrata in se žena smrt bliža tvoji postelji, tedaj spoznaš, da si zabredel in da nisi na pravi poti. Zato pa se potruj sedaj, dokler si čvrst in zdrav, da prideš na pravo pot ter spoznaš in izpolnjuješ božje in cerkvene zapovedi in po njih živiš. Tudi ti si katoličan in cerkvena vrata so tudi tebi odprta in te bodo sprejela kot dobrega in stalnega farana.

Saj cerkev, za katero gre ves dobiček tega piknika, je napravljena za nas vse, za stare, mlade, revne in bogate, kakor tudi za verne in neverne katoličane. Cerkev sv. Vida je katoliška cerkev in mi Slovenci smo vsi katoličani. Sramota bi bila za vsakega Slovenca, ako bi se izrazil, da ni katoličan. Vsi smo bili krščeni v cerkvi in cerkev je bila, ki nas je sprejela v svoje naročje, kakor sprejme dobra mati svojega otroka, ko prvič zagleda luč tega sveta. Zato pa ohranimo si to našo dobro mater, sveto katoliško cerkev.

Pustimo na stran vse druge prireditve, najsi bodo narodne ali druge in pridimo na piknik Skupnih društev fare sv. Vida. S tem bomo storili narodno in cerkveno dolžnost. Pokažimo, da smo Slovenci katoličani. Da smo pripravljeni vse storiti za svojo farno cerkev, kadar nas vabi in kliče. Ne obračunajmo ji hrbet, kadar je v sili in potrebi. Podpirajmo katoliške prireditve, predvsem pa prireditve, ki so v korist svoje lastne cerkve in fare. Pustimo vse na stran, kar nas je do sedaj morebiti zadrževalo. Delujmo skupno, mi farani, z našimi duhovniki in obratno, za eno in isto, to je za korist cerkve, napredek naše fare in sploh za napredek naše katoliške vere. Odslej naj nam bodo vsem za vzgled sosedne fare, posebno pa naše slovenske fare v Clevelandu, katere so le hčerke naše največje in najstarejše fare sv. Vida.

Torej farani in nefarani pri farani sv. Vida, vsi na cerkveni piknik tja na Pintarjevo farno v nedeljo, 14. julija. Izvzeti ste samo tisti, kateri ste se namenili v Lemont, Ill., na posvečeno novega semenišča naših očetov franciškancev (med temi je tudi pisec teh vrstic). Zavežemo se pa, da vsi tisti, ki bomo šli na ameriške Brezje v Lemont, Ill., bomo Boga prosili, da bi ves dan v nedeljo sijalo sonce tam na Pintarjevi farmi in še na drug način kaj v prid

dokler je treba čuvati mir z orožjem, da ne bomo nekega dne presenečeni kot so bili evropski narodi. V obrambo naše domovine, naše svobodne Amerike in za ohranitev njene celote, naj nam bodo vse žrtve svete, da se bomo izkazali vredne in zavedne sinove naše nove domovine.

piknika prispevali.

Odbor Skupnih društev naše fare kakor tudi cerkveni odbor, vljudno vabi in prosi vse farane, prav vse moške, ženske, mlade in stare, da se gotovo udeležite tega piknika, ker to je edini piknik v tem letu za našo faro sv. Vida.

Program je sledeči: Ob 10. dopoldne odpelje Oblakov truck delavce in delavke izpred šole sv. Vida. Prošeni ste vsi, ki ste obljubili pomoč, da ste točni na omenjenem mestu. Ob eni uri popoldne pa dospe truck spet pred šolo, da odpelje občinstvo naravnost na piknik, za kar se bo računalo 15 centov od osebe (to je samo za vožnjo ob 1. uri popoldne izpred šole do piknika). Potem pa truck ne odpelje več izpred šole, temveč bo vozil od konca St. Clair-Nottingham kare naravnost na piknik in nazaj do kare brezplačno.

Take lepe prilike se vam ne nudijo vsako nedeljo. Zato pa ne pozabite v nedeljo, 14. julija, ker se vrši piknik Skupnih društev fare sv. Vida na Pintarjevi farmi. To je edini cerkveni piknik za našo faro v tem letu. Zato ste pa vljudno prošeni, da se ga udeležite!

Lawrence Bandi.

Zadružni piknik

Vsi vemo, da imamo v Clevelandu vsako nedeljo vsake vrste piknikov v poletnem času v prosti naravi. Vemo tudi, da smo zmirom eni in isti navzoči na vsake vrste zabavah. Zato je dolžnost vseh clevelandskih Slovencev, da se udeležujemo v vseh gospodarskih, zadružnih, in kulturnih priredbah in vodstva, in tako skupno pokažemo, da smo pripravljeni podpirati vse naše ustanove tukaj v svobodni Ameriki.

Leta 1913 se je po Collinwoodu razširila vesela novica, ko smo ustanovili Slovensko zadružno podjetje — ZADRUŽNO PRODAJALNO. Bile so hude težkoče, ker nismo imeli ne financ in ne zmognih ljudi, da bi vodili to podjetje. Prestali smo pa vse hudo in še danes obratujemo, kar pričajo tri moderno urejene trgovine, ki so v ponos vsem našim Slovincem. Dolžnost vseh naših domov, društev in klubov je ta, da ste v vseh ozirih pripravljeni nam pomagati, in to storite s tem, da kupujete pri Slovenski Zadružni Zvezi ob priliki piknika, banketa, in za razne druge zabave. S tem boste ustregli Zadruži, v katero ima vsak človek vstop, vrata so vsakemu odprta, bodisi kateregakoli prepičanja. Stopite v Zadružne vrste!

Ravno sedaj, ob priliki, ko obhajamo 27 letnico obstanka Slovenske Zadružne Zveze imate lepo priliko, da postanete delničarji in odjemalci. Ako pregledamo pestro zgodovino od leta 1913 sem, našli bomo veliko koristnega dela, našli bomo, da je žrtvovala in prispevala dosti časa in denarja v prid vseh slovenskih ustanov, posebno pa Slovenskega doma na Holmes Ave., in Slovenskega delavskega doma na Waterloo Road. Za to delo gre vsa zasluga našim pionirjem, ker žrtvovali so vse v korist Zadružništva. Ob tej priliki imamo ta teden v vseh treh trgovinah razprodajo. Vse se vam nudi po zmernih cenah. Prilika je lepa — ne zamudite je! Dobili boste posebne listke za nedeljski piknik, ki se vrši na Močilnikarjevi farmi. Tam bomo dali po setnikom preko 30 lepih daril in

poleg tega je direktorij naročil ženskem odboru naj poskrbi za okusne jestvine vsake vrste, posebno pa fine pečene koštrunčke ponizkih cenah. Seveda, zraven je treba tudi dobrega ječmenovca, vina, popa, itd. Truck letos ne bo vozil na piknik. Vsak naj si preskrbi svojega vozniaka prej.

Direktorij, ženski odsek in vsi uslužbenci bomo skrbeli, da boste postreženi v vašo najboljšo zadovoljnost na ZADRUŽNEM PIKNIKU. Žal vam bo le, ako ne boste navzoči, ne pa ako boste zraven. Tudi za peselažne imamo fino godbo — Malovasič orkester — sami mladi fantje. V slučaju slabega vremena, se bo vršilo vse v Slovenskem domu na Holmes.

Vljudno ste vabljeni, trgovci, obrtniki, delničarji in odjemalci in ostalo občinstvo — na PIKNIK ZADRUGE. Za obilen poset se vam direktorij Zadruga vnaprej zahvaljuje, enako za naklonenost ob razprodaji tekom tedna — do sobote.

V nedeljo 14. julija, prijatelji Zadruga, VSI NA MOČILNIKARJEVO FARMO.

Anton Bokal, predsednik.

Iz Bele Ljubljane

Naš prihodnji župan iz bele Ljubljane se iskreno zahvaljuje vsem, ki so spremili njega, Miss Ljubljano, gđc. Elsie Desmond in našo teto Mrs. Frances Rupert na clevelandsko zrakoplovno polje (Air Port), ko so se odpeljali v Detroit, Mich. Naši spremljevalci so bili: Mr. in Mrs. Klein, Mr. G. Nagode in sin, Mr. F. Rupert, Mrs. Albina Novak, njena hčerka in sestra.

Iskreno se zahvaljujemo tudi našim prijateljem iz Euclid, ki so nas čakali na detroit-skem zrakoplovnem polju in ti so bili: Žena našega župana, Mrs. M. Segulin, Mr. in Mrs. John Ivančič, Mr. in Mrs. John Ivančič ml., Mr. L. Mezgec, Mrs. Rotar, Mrs. Gorjanc, Mrs. Drenik, Mrs. Zdešar in Mrs. Česen. Se enkrat vsem skupaj prisrčna zahvala.

Prihodnji župan bele Ljubljane,

Frank Segulin.

"Naša zvezda"

Najprej se moramo poglobiti v čas dober mesec nazaj in sicer ob priliki proslave Slovenskega društvenega doma, ko se je takrat tudi dramsko društvo "Naša zvezda" udeležilo parade z okrašenim truckom, katerega nam je bil dal na razpolago naš rojak, Mr. John Drenik. Naj mu bo na tem mestu izrečena iskrena zahvala za sodelovanje. Prav lepa hvala tudi članicam in članom za nabavo rož in okrasitev trucka kakor tudi lepa hvala našemu godcu, Mr. Frank Gorjancu za veselo komade, katere nam je igral ob tej priliki.

Sedaj pa skočimo na 22. junija, to je čas, ko se je vršila naša letna zabava. Tudi za to priliko smo dolžni zahvaliti se sledečim: Mr. John Kaušek za darovano vsoto, Mrs. Mary Medvešek za darovane "krofe". Hvala pa tudi vsem našim prijateljem, ki so nas obiskali, da je bila zabava bolj uspešna.

Zares je bilo prijetno omenjeni dan in upam, da bo prihodnje leto pa še bolj in to iz razloga, ker se je na letni seji sklenilo, da se znižata članarino na 50 centov letno, ampak ob času zabave, pa se da vsakemu članu in članici za 50 centov pivskih listkov, tako da po tem takem ni nobene članarine.

Torej sedaj je lepa prilika, da lahko vsak pristopi k edinemu slovenskemu dramskemu društvu v Euclidu. Zato apeliram na vse, ki vas veseli dramatika, da pridete na sejo 26. julija in se vpišete. To je sedaj najlepši čas, ker naše društvo letos obhajala 10 letnico obstoja. Ob tej priliki bo izdana tudi spominjska knjiga s sliko društvenih

članov in članic. O tem še kaj več pozneje.

Sedaj pa še malo pogledjmo kako so izpadle letne volitve ali občni zbor. Večkrat se govori o naših naprednih "rojakihi" v Euclidu, ampak na občnem zboru pa se je pokazalo malo drugače, ravno obratno kot je to razvidno, izvoljeni so bili sledeči: predsednik Joe Medvešek, podpredsednica Ljovka Krashoc, taj. Gusti Zupančič, blaginjičarka Frances Kosten, zapisničarka Josephine Medvešek.

Nadzorni odbor: J. Korošec, Mary Hegler in F. Zigmah. Zastopniki za Slovenski društveni dom: J. Korošec, F. Zigmah in L. Modic; arhivar Louis Mohar. Seje se vrše vsak četrti petek v mesecu.

John Korošec

Bombe za civilno prebivalstvo

Daleč nad nekim mestom na Kitajskem — ali v kaki drugi državi — pazljivo oko že v ozračju zapazi bombe, ki padajo na zemljo. Te bombe imajo več razdiralne moči, kot so jih imele vse vojske, ki jih je vodil Alexander Veliki. Niti en vojak noče pomisliti na posledice te strahotne eksplozije. Nobena ne zadene ne ene tvornice ali municijske zaloge. Kakšna je torej korist takega bombardiranja? Napadalec trdi, da takšno bombardiranje uničuje moralo, manjša odpornost naroda in prepreči sleherni odločni protinapad.

Vojna propada. Zdjaj to ni nobena vojna več, ampak je ubijanje, odkrita in premišljena morija. Dandanašnji se ne bori več človek proti človeku in narod proti narodu. Vojne napovedi ne izzivajo več spoštovanja. Zares, zdaj je vojna propadla.

Tudi človek je propadel. Ko je Lancelot pozval na dvoboje Črnega Viteza, ni bilo v njunem dvoboju niti ene ženske, ki bi bila v tej borbi ranjena. Ko je Napoleon obkolil s svojimi četami kak kraj, ni bilo na bojišču ne enega otroka. Tudi Džingiskan ni napadal neoboroženega ljudstva.

Toda dandanašnji utegnejo biti kitajske pagode priča morijam na debelo, ki se izvajajo brzo in nenadoma. Kaj neki bi dandanes dejal Germain o japonskem napadu z morja. Kaj bi dejal Bismarck in Disraeli o vojskah, ki niso bile napovedane? Dandanes niti obrambno orožje ne more nikogar zaščititi spritno nenadnega napada. To, kar je bilo nekoč bojno polje, je zdaj prostor, kjer so ženske in otroci. Ožjega bojišča dveh nasprotujočih se vojsk, kjer je polno smrtnih nevarnosti, dandanes sploh ni. Dandanašnji rovi so mnogoštevilne jame v zemlji. Niti nekoliko mili obsežen prostor kopne zemlje ali vode ni spritno letalstva nikakršna ovira. Dve ali tri take ptice morejo leteti tako visoko, da jim ne preti nobena nevarnost.

Bombniki letijo v višini 4000 m, tako da je poneči slišati samo brnenje njihovih motorjev. S seboj imajo najmodernejšje pripomočke za uničevanje, ki se odlikuje s svojo silo in točnostjo zadetkov. Prenašajo kar na tone materiala z velikansko silo ubijanja.

Čim so ti neznanski jastrebi nad kakim mestom, pa v hipu stresejo iz sebe vse svoje bombe. Spodaj pod njimi živijo ženske in otroci. Tisto, kar te ženske prav tedaj delajo, ali kupujejo ali spijo, ali se jokajo ali smejejo, prav nič ne predugači smeri bomb, ki padajo izpod neba. To je dobronamernost človeštva. Uboge roke, ki se dvigajo v nebo, so brez moči in ne morejo ničesar obvarovati, ko se zasliši mršanje padajočih bomb.

Podirajo se hiše, pokajo kanalizacijske cevi, razpadajo ceste na kose in iz velikih državnih po-

slopij se vali dim v oblačnem, ki ko brez uma bese in tja. Za onega, ki opazuje iz ozračja, pome da je dobro zadel. Klincev magaj ne sliši tako visoko.

Od tistih časov, ko so ameri Indijance na debelo morili, bili nedolžni ljudje nikdar tako izpostavljeni vsem strahom, kot so v sedanji vojni talski napadi v ozadju front, zato, da se prestraši vojak, bori na bojišču, pa se nato da so njegova žena, mati, sestre in bratje v smrtni varnosti, navzlic temu, če še tako junaško bori na fronti.

Dandanašnji ni vojske, več borba med dvema vojskama ali med človekom s človekom. Zdjaj je to borba med dvema rodoma, ki sta — kakor kaže najbolj zadovoljna, če drugemu pokončata vsa mesta vališča z moškimi, ženskimi otroki vred. Ranjenice so jo za nekažne bodoce v Bolnišnice, Rdeči križ, usmke in bolničarke — vse to dozeva kot pomožne vojnice.

Priznati je treba, da je šljenje na logični podlagi ves narod bije z drugim dom, takrat pač ni nobene vojaka. Zato je treba uničiti ženske, otroke, usmiliti bolničarke in bolnišnice. gledišča je pač dovoljeno v je potrebno, da se pospeši ne uničenje naroda. Kot tem hitrejši, bo prej za Odtod tudi neusmiljeno bdiranje žensk in otrok. Lpili bi drugače mogli do njih iz ozračja.

Strupeni plini in bombe, ja boljša sredstva, da se zlom stvovalni ali nemi odpor i dju. Drugo, tudi jako p sredstvo je razdelitev živj etakov med prebivalci, kak lo lakoto. To manj smrtdro ožje ima ta smoter, da p moralo ali uniči samozav Do

Po vsem tem niso mraš trpljenje sedanje žene in, k re le v tem, da pričakuje b od moža ali sina. Danda Njenske in matere so pralo p zoudeljene pri obrambi ra rine in so prav tako ogro Vs napadih, kakor vojak i ko Mimo tega pa živimo v tanjš eski dobi, ko celo ženske Pe pajo kot vojaki z granat ter

Zanimiv slovar

Britansko zoološko bo v kratkem izdalo prvi mednarodnega slovarja skih imen. Slovar bo obse tisoč nazivov živali. Sest je štab strokovnjakov p stvom zoologa dr. She Neaveja. Zbiraleci ži imen so delali štiri leta. vsem slovarju bo nad p nazivov za hrošče, p 3,000 imen za črve in 10, zivov za ptice.

TRJE NAJMANJSI NARODI

Trije najmanjši nar svetu so gotovo sledeč ževina Monaco, katere na meri 8 kvadratnih m publika San Marino, k 38 kvadratnih milj, in k na Lichtenstein s površ kvadratnih milj.

Ameriški vojaki v zad svetovni vojni

V zadnji svetovni v bilo poklicanih pod oro 757,240 ameriških mož, blizno 2,084,000 jih je b slanih na evropska bojiš

Ladja iz civilne vojn

Ameriška bojna ladja Sheridan, na kateri je civilne vojne počil parni je se potopila, a se jo k mu še danes lahko vidi vršino vode v bližini me danthe, N. C.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

In potem —? Kaj potem —? Vrnili sem se iz San Francisco in sem vesel, sem odnesel zdravo kožo in smem v miru piti svojo čašo rterja."

"Ali niste nobenega tistih lo-
vov poznali?"

"Črne krinke so nosili. Le ko-
tisti zažvižgal, — njihov vo-
di je menda bil — je dvignil
nko pa sem videl njegov ob-
hajajo iz min, pa človek le ne
ga kje srečal. Mulat je bil
brazgotino ima na levem li-
dvenem."

In tropieri?"
Bi koj spet vse spoznal. Pa
se ne vrnem več v tisti pe-
kjer hudič zlato kuha in
da zvalja duše v smrt in
rubo."

In kako je ime tistemu mu-
u? Včasih je dobro, če človek
ima imena takih poštenja-
na."

Sanchez mu je ime. Pa se-
la ni njegovo edino ime. Saj
gim ljudje menjajo imena ka-
obleko. Sodim, da spada
ina tistih lopovov k houn-
m (družba tatov, roparjev
morilcev, ki je pred leti v
glasnih Sidney coves v San
Franciscu strahovala vse me-
Kdo. Meščani sami so se zdru-
zoper nje in jih pregnali)
so se iz San Franciscu raz-
pili po vseh diggingih in ki
njih kot agentje, tropeiri, gonja-
in lopovi drug drugemu pri-
majajo svoje žrtve. Minerji bi
zlorabili, tako je moje mnenje,
por ni pomagati, se združiti zo-
te zločince in jih pregnati.
v živje ne bo miru tam gori.

ci, kakole! Sedaj sem vam vse
smrtvedal! Gotov sem."
dašpet se je obrnil Bernard.
ozave Dovolite, da vas še enkrat
mrašam za mladim Marsha-
ne inn, ki ste o njem govorili. Nje-
akulni brat sem namreč."
and "Njegov brat —? Saj ste mu
prato podobni! Kaj pa bi pose-
mbi radi zvedeli o njem?"

ogro "Vse mi povejte, kar veste!
jaki ko dolgo je temu, da ste ga
o v tanjkrat videli?"
nske "Pet tednov bo že."
anani "Mislite, da je še v Yellow
ter groundu?"

"Ne vem. Tam gori je človek
nes tukaj, jutri tam."
"Nikdar mi ni pisal, čeprav
prejel moja pisma."

"Ne mislite, da jih je! Saj
čuli, kaj sem pripovedoval!
stne zveze sicer imamo z mi-
obse, ampak kake! Povem
mi, marsikatero iz njih, pa ne
de nikdar naslovljenju v ro-
Sle "V gostilno stopite tam gori,
gostilničar je hound, v trgo-
no greste, trgovec je hound,
partate s tremi, pa je eden, ali
dva, ali pa so celo vsi trije
nudi, skupno delate s tovari-
ni na placerju, pa vaš tova-
je hound, ki vam bo o prvi
likli odvzel zlato, kar ste ga
kopali, ali pa če ste premoč-

vas izdal roparjem, da do-
vsaj svoj delež. Povsod so
undi, zakaj bi tudi na pošti
bili —? Saj jim je mnogo
tem, da zvejo, kaj se piše v
ne."
Posebno vablivo ni bilo, kar
no zvedeli o razmerah v zla-
ni rudnikih —
"Ali mislite brata obiskati?"
vprašal digger.
"Da."

"Well, vam bom dal dober
t orošvet. Ali ga boste ubogali,
može je seveda vaš zaveza. Od-
je bid peljate namreč dve poti k
bojščinam. Ena čez Almaden, kjer
najde mnogo živga srebra in
v nobra. Druga pa pelje narav-
ost na sever v slovite rudnike
Sacramentu.
Ali veste, kje leži Yellow wa-
r ground?"

"Druga ne vem, ko da je
ranska dolina Sacramento."
"Pot pelje krog zaliva San

Ljubosumne kokoši

Gospa Geraghtyevi je teta da-
la za rojstni dan črno kokoš.
Gospa Geraghty je spustila ko-
koš na majhno dvorišče, kjer je
imela že šest drugih kokoši in
enega petelina. Priskrbela si
jih je šele pred kratkim.

Črna kokoš je vzbudila na
dvorišču veliko pozornost. Ko
je priletela na trda, s peskom
posuta tla, je obležala na trebu-
hu, glavo postrani in veliko me-
snato, karmezinasto rožo v pra-
hu. Zadnje tri ure je bila na
poti. Peljala se je na vozu ge.
Geraghtyve in imela noge zve-
zane z vrvice, da jo je vso oma-
milo in ohromilo. Vsaj delala
se je ohromljeno in ležala čisto
mirno.

Vendar se je zelo zanimala za
tistih šest kokoši, ki so pritekle
iz vseh kotov, kakor hitro so jo
zagledale. Tekle so daleč na-
tegnjenih vratov in brcale z no-
gami nazaj v prazno, kakor da
bi plavale. Med tekom so dru-
ga drugi na lahno prikotava-
vale. Vse so bile rdečkaste in
ne ravno velike.

Za njimi je prišel velik, zaje-
ten zleznosiv petelin s svetli-
mi ostrogami in dolgih rume-
vse višje v gore so morali hoditi
iskat dragoceno rudo, vse te-
zavnejše je bilo pridobivanje.
Dandanes je donos zlatih rud-
nikov v Kaliforniji mnogo ma-
njši ko na primer v Južni Afri-
ki in v Avstraliji.

Kalifornijsko zlato je po ve-
čini naplavljeno. Sacramento
in njegovi pritoki so tisočletja
nosili z gor zlati prah in zrna v
doline, zlato je težko in ker ima
reka Sacramento v svojem
spodnjem toku komaj nekaj
metrov nadmorske višine, teče
počasno in zlato se je usledlo ter
obležalo med peskom, gruščem
in blatom. Tam ga je razme-
roma lahko najti. Višje v gorah
pa je zlato v obliki zrn, listov
in celih žil vklebano v skale, te
je treba zdrobiti v grušč in iz
njega šele izpirajo zlato.

(Dalje prihodnjič)

nih nogah. Med koračenjem je
jezavo godrnjal, kot star čast-
nik, ki se pritožuje nad nečem
nekomu, ki je nižji od njega.
Kdaj pa kdaj je za dva ali tri
korake stekel. Potlej je spet
stopal, pomežikoval z enim o-
česom, stresal perje in si tako
rekoč poskušal odtrgati glavo
od vratu. Končno je bil na me-
stu, kjer so se rdečkaste koko-
ške zbrale okoli nove velike čr-
ne kokoši.

Ko je črna kokoš s krajem o-
česa zagledala petelina, se je
mlahavo pridvignila, se opotek-
la naprej in spravila na noge.
Otresla je eno in nato drugo.
Trudoma in po malem se je
pržezala na vse načine, kakor
da bi hotela dognati, ali nima
kake kosti zlomljene. Potem se
je vihrasto stresla, si trikrat
kavnila v prsi in se zravnila,
kakor je bila velika. Bila je le-
pa črna kokoš rdeče rože in ču-
dovito dolgih rumenih nog. Pr-
sno perje je imela tako črno,
da se je spreminjalo zelenkasto
in se zdelo položeno.

Petelin je hripavo zakokal,
ko da se je zakrohotal na ves
glas, in se visoko zravnil. Nato
je zdaj z eno, zdaj z drugo
nogo ihtavo praskal po tleh.
Kokoš se ni zmenila za nič. Te-
daj je petelin pobesil peruti,
nagnil kljun do tal in se zaljub-
ljeno hreščel vrtel okoli nje.
Črna kokoš je ostala nebržna,
druga pa so začele postrani sti-
kati glave in po malo jezno po-
vreščavati, ko da so si lokavo
prišepetavale. Nekam čudno so
pripirale in odpirale svoje maj-
hne oči.

Na naglem je petelin nehal
smukati se okoli kokoši. Zleknil
se je in razdraženo in odurno
zahrekal. Kokoške so obstale
in se ozrle vanj. Petelin se je
zadril v drugo in planil med nje,
da jih je razpodil na vse stra-
ni. Zaganjal se je vanje z os-
trogami, kakor da jih hoče sra-
motno obresti. Vreščaje so be-
žale v vse kote dvorišča in tekle
nagnjene na stran kakor mo-
torji, ki z veliko brzino zavija-

jo okoli ostrega ovinka. Pete-
lin je s kljunom neskrbno po-
tegnil po prsnem perju. Nato se
je prevzetno stresel in se obrnil
k črni kokoši. Kljun pri tleh je
urno pristopikal k njej in ji pri-
jazno in zaupljivo nekaj pove-
dal. Črna kokoš je bilo tisto
menda kar prav, zakaj vrat
zleknjen naprej je mično naga-
nila kljun skoraj do tal in ča-
kala. Petelin je pobral zrno in
ga ji nežno kokotajoč spustil
pred kljun. Pohlepno je hlast-
nila po njem in trenutek pre-
mišljala, preden ga je pogolt-
nila. Potlej sta med brskanjem
in kokotanjem odkoracila sku-
paj ko stara prijatelja. Zdaj
pa zdaj se je petelin z narepen-
čenimi perutmi in zaljubljeno
kokotaje zavrtel okoli črne ko-
koši. Ljuboznivo je pustila, da
se ji je približeval in sladkal.
Druge kokoši so ju začudeno in
ljubosumno opazovale iz kota
blizu kokošnjaka.

Petelin je bil vse popoldne
nežen do črne kokoši. Drugih
mu ni bilo prav nič mar. Le pre-
ginal jih je, če so po naključju
prišle blizu, ali če jih je zasli-
šal v razdalji zlokobno stokat.
Kokoške so čisto pozabile zoba-
ti in vse popoldne so le kovari-
le to ali ono, glave tesno sku-
paj in stoječ na eni nogi. Pod-
noč so šle vse na gredi. Črna ko-
koš je počenila kraj petelina.

Ponoči pa ni mogla skoraj nič
spati. Druge kokoši so jo vso
noč kljuvale, suvale in praska-
le. Počenjale so vse, kar so mo-
gle, da bi ji bilo hudo. Petelin
si je veliko prizadel, da bi jih
ustrahoval in zdržal red, toda v
temnem kokošnjaku se ga koko-
ške niso bale. Bil je tudi pre-
več zaspan. Kmalu je zaspal
in prepustil črno-kokoš oblasti
rdečkastih.

Zjutraj ni bila črna kokoš
več tako lepa, kakor ko je pri-
šla. Peresa je imela pomečka-
na in zmršena in nekatera ma-
lone izpuljena, da so tu in tam
strela grdo ko obrast. Bila je
preplašena in osamljena. Sto-
pala je boječe in ne da bi se

koštila gizdavo kakor prej ta-
dan. Petelin pa je bil le spet
prijazen z njo in se niti malo
ni zmenil za druge kokoši.

Bilo je toplo in sončno. Čez
dan je postala črna kokoš zno-
va zaupljiva in čila. Peresa si
je lepo naravnala in populila
tista, ki so se majala. Zobala je
pridno ves dan in si h koncu že
toliko domišljala in upala, da je
še sama napadala kokoške, ka-
dar je šel nad nje petelin. Toda
ko je bilo treba spat, je tresoč
se od strahu zletela na svojo
gred.

Drugega jutra skoraj ni bila
več pri zavesti. Kožo je imela
vso črno in na neštetihih mestih
predrto. Izpuljenih je imela na
sto in sto peres in eno oko za-
prto, ker je neka kokoš zadela
vanj s krempljem. Ko je prišla
z gredi, je bila tako slaba, da je
komaj stala. Venomer se je o-
potekala. Petelin se je motal
okoli nje, toda videti je bilo, da
se mu ni smilila, pač pa graja-
la, ker je bila tako nedostojno
grda. Čez kakšne pol ure se je
previdno umaknil. Kokotal je,
praskal po tleh in se stresal.
Menda zato, da skrije svojo
zmedo. Približevati in prikup-
ljati se je začel drugim koko-
šim. Bile so prijazne, kakor da
se ni zgodilo nič.

Ko je gospa Geraghty zju-
traj prinesla krmo, je kar zav-
pila, ko je videla, kakšna je bi-
la črna kokoš. Nato je spozna-
la, kako se je to primerilo, in
se zasmejala. Sama je bila pre-
prosta ženska.

"Datí jo bom morala gospe
O'Reilly," je dejala in vzela čr-
no kokoš pod roko.
(Angleško: Liam O'Flaherty)

Najmodernejša bojna
ladja

Lovsko letalo je po novem mo-
delu "Defiant," ki ga izdeluje
letalska tvornica Paul Boulton.
To letalo ne sledi več tendenco,
da bi bilo čim hitrejša, in je v
resnici celo počasnejše, kot so bi-
la dosedanja lovka letala. Sku-
šnje so pokazale, da se z brzino
zmajanja bojna vrednost, če s
tem trpita zmoglost kretanja in
oborožitev. Zato so se pri "De-
fiantu" ozirali na poslednja dva
činitelja. "Defiant" je prvo lov-
sko letalo na svetu, ki je opre-
mljeno z vrtljivim strelskim stol-
pičem. Zato mora imeti poleg
pilota še strelca s seboj, ki stre-
že strojnicam. Tako imajo An-
gleži lovsko letalo, ki pri strelja-
nju ni navezано na smeri lete-
nja, ampak mora znati s sleher-
nega kota naravnati orožje na
nasprotnika in pomeriti na nje-
gova najbolj ranljiva mesta. Le-
talo, ki je opremljeno z motor-
jem Rolls-Royce, je že upraviči-
lo svoje ime "rušilec ozračja."

Nove vrste bombnik se imenu-
je "Beaufort." Kolikor so bile
znane podrobnosti, je to lahek
bombnik za dolge proge. Njega-
va brzina je večja, kot je bila
hitrost dosedanjih srednjih in
težkih bombnikov. Proti lovskim
letalom se brani s svojo brzino,
vendar ima tudi svoj vrtljni
strelski stolpič, ki se je že pri
drugih angleških tipih bombni-
kov izkazal. Te lastnosti pa nem-
ski bombniki nimajo, ker njih
bombniki nimajo strelskega stol-
piča.

Znana enomotorna in enose-
dežna lovka angleška letala so
znana z imenom "Spitfir" in
"Hurricane." Brzina lovskih le-
tal "Spitfir" je na uro 584 kilo-
metrov. V bojih v Belgiji in na
Nizozemskem so se zlasti odli-
kovala angleška letala tipa
"Blenheim," to so "kombinaci-
ska letala," ki so hkrati bombni-
ki in lovka letala za dolge pro-
ge; dalje srednji bombniki
"Hampden," težki bombniki
"Wellington." Tiste vrste angle-
ška letala, ki v boju hitro šine-
jo nizdol, še niso toliko uporab-
ljena. Pred izbruhom te vojne je
bil znan le "Skua" mimo tipa
"Fairrey." V nedavnih bojih na
zahodu so se kot strmoglavna
letala udeleževali tudi "Blen-

heimi" in sicer v bojih na padal-
ce z letal. Angleško letalsko oro-
žje se še nadalje naglo spopol-
njuje, čemur je dokaz tudi ime-
novanje posebnega ministra za
izdelovanje letal.

IZ PRIMORJA

—Avto ju je povozil in ene-
ga usmrtil. V večernih urah sta
se vračala po državni cesti iz
Koprive proti Krmini zakonca
Alojziji in Marija Lorenzutti, ki
kupujeta za zelenjavo. Sprem-
ljala sta svoj voziček, v katere-
ga je bil vprežen osliček. Nena-
doma zaropče za njunim hrb-
tom avto. Še preden je utegnil
preplašeni mož potisniti svoje
skromno vozilo na rob ceste, je
treščil v nesrečno skupino div-
jajoči avto, ki je prevrgel kare-
to z oslom v občestni jarek, mo-
ža in ženo pa sunkoma podrl
na tla. Surov šofer se pa za
nesrečo ni zmenil, temveč je od-
divjal naprej. Šele drug avto,
ki je privozil mimo, je ranjen-
ca naložil in odpeljal v goriško
bolnišnico. Tam je uboga žena,
ki je imela razbit tilnik in zlom-
ljene noge, kmalu podlegla, stan-
je njenega moža, ki ima več
poškodb in pretresene možga-
ne, je pa zelo težko.

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE

MALI OGLASI

Mizarsko orodje naprodaj

Ker radi bolezní ne morem
več opravljati mizarskega de-
la, prodam vso kompletno za-
logo orodja, kjer dobite prav
vse, kar spada v to stroko. Pro-
da se tudi fino in trdno ter ro-
čno izdelana mizarska miza (ho-
belbank) in vse, kar spada zra-
ven. Tu je lepa prilika za one,
ki si hočejo nabaviti peeni po-
trebno mizarsko orodje. Oglas-
ite se pri

John Jurkas

821 E. 222nd St., Euclid, O.

(163)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje 4 sob, kopa-
lišče, zgoraj. Vprašajte na 1008
E. 64th St.

Odda se

Lepa soba se odda poštenemu
fantu pri mirni družini. Vpra-
šajte na 1141 E. 66th St. (163)

Prodaja se

moderna hiša za 2 družini, na-
haja se na Pepper Ave., blizu
Fisher Body tovarne v sloven-
ski naselbini, blizu poulične že-
leznice in trgovin. 5 sob zgo-
raj in 5 sob spodaj, "fireplace,"
4 garaže, donaja \$64.00 me-
sečno. Hiša je vredna \$10,000,
a se prodaja sedaj za samo \$4-
800. Takoj rabite \$1000, osta-
lo po bančnih pogojih. Pokli-
čite J. Rogers, telefon Michi-
gan 5759, P.O. Mac 6614.

(164)

CEMENTNA DELA

DRIVE-WAY

betoniranje kleti, hodniki pred
hišo in ob strani, stopnice, sploh
vsa cementna dela. Delo garan-
tirano in cene nizke. Se pripo-
roča

Leo Troha in sin

19707 ARROWHEAD AVE.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEenderson 9231

Se priporoča za popravila in bar-
vanje vašega avtomobila. Delo točno
in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

Kenmore 2237-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

2500 galonov

ohijskega Konkord

VINA

galon 59c

TED MANDEL

MANDELS WINERY

821 E. 222nd St.

Kenmore 3445.

Na republikanski konvenciji v Philadelphiji je prišlo tudi do dejanskega spopada, ko so Willkiejevi pristaši pričeli paradirati z newyorškim napisom, katerega sta jim hoteli vzeti kandidata Dewey in Taft. Policija je končno napravila red.

Pripravljeni za sprejem Hitlerjevih "blitzkriegarjev." Slika nam predstavlja veliki angleški top, ki je postavljen nekje na angleški obali, kjer pričakujejo Hitlerjevega vpada.

HELENA HALUSCHKA:

Sin dveh očetov

Beseda je meso postala. I-
menoval se je Sina človekovega.
Božji brat je nosil na svo-
jih ramenih breme, gorje in kri-
vdo človeštva, zvesto je hodil
po vseh njegovih trnjevitih potih
in se boril za dušo, kot da se bo-
ri luč s temo, ljubezen s sovra-
štvom, življenje s smrtjo. Po-
časni se je obujalo v Volbenku
spoznanje svete skrivnosti z
Golgoti. Ni mogel najti zanj
besed, a čutil je smisel te nad-
človeške krivice, ki se mu je zde-
la za njegov omejeni človeški
razum nedoumljiva.

Sree mu je tolklo. Na tej po-
ti spoznanja bi se rad priboril
do nebes in z vso silo potrkal
na njihova vrata.

Pa ali ne oprezuje znova nanj
dvom?

O če bi bilo res, kako prepro-
sto, kako krasno bi bilo lahko
življenje, kako jasno, kako
mirno bi moglo biti vse okoli
nas!

Da bi vedel! Jasno vedel! O
ti skriti Bog, zakaj smemo sa-
mo slutiti? — Zlati križec se
mu je bleščal iz knjige.

"Jaz sem pot."

V strašni borbi svoje duše je
Volbenk Wilde sklonil glavo in
molil, škrtu obupno in poniž-
no:

"Gospod, pomagaj mi v moji
neveri!"

Tedaj ga je objel mir in ču-
til se je varnega kakor v ma-
ternih rokah. Zdelo se je, da
polni prostor okoli njega nevi-
doma prisotno bitje.

Na okna je padal jutrnji svit.
Na sipah se je v zlatih odsevih
zrcalila prva zarja. Jutrnja
svetloba je počasi objela strehe,
zidove in sobo, padla na staro
knjigo, se razširila čez mizo,
zaplamtela na brušeni vazi in
zažarela končno v vsem svojem
sijaju na dveh razcevitih, blešče-
če se belih vrtincah.

Volbenk se je spomnil na bla-
goslov, katerega je zanj prosila
njegova prijateljica, gospo-
dična Werther.

Okoli njega in v njem je si-
jalo sonce.

Kakor da je to prvi dan nje-
govega življenja, je pozdravil
svetlobo in počasi zaprl knji-
go.

Skrbno je še položil med li-
ste in odšel iz hiše.

Kakor takrat po tistem begu
pred življenjem, ko je zahajalo
sonce nad zvoniki in se je v si-
nji višini bočilo nad njim nebo,
tako je Volbenk krenil zdaj isto
pot, toda v vstajajočo luč in
pod nebo, ki je bilo blizu.

Odprl je vrata, ki vodijo v
kraljestvo neskončnega upanja
in blaženega miru. Kakor tak-
rat ga je objel govoreči molk
cerkve, ki so ga kakor težile
molitve mnogih stoletij. Resno
in mlo se je svetlikala iz mra-
ka Odrešenikova podoba. Prvi-
krat v svojem življenju je Vol-
benk Wilde upognil koleno.

Vse svoje življenje, svoje trp-
ljenje, svoje blodnje, svoje is-
kanje in svoj greh je v tem tre-
nutku položil Gospodu k no-
gam.

In tako odrešen je mogel pre-
trgati molk, v katerem je bil
le odel njegov neplodni kes, in
se je lahko spovedal.

Posvečene roke so mu snele
težko breme z ramen in ga o-
prostile zadnjih spon.

Kakor bi se razprostrle pero-
ti njegove duše, da polete pro-
ti soncu, tako mu je bilo ob tem
radostnem prebujenju iz tes-
nolenih sanj; kakor da se je
vrnil v očetovo hišo in vedel, ču-
til ter videl vse, kar je njegova
duša doslej le slutila; kakor da

je spet našel svojo izgubljeno
domovino!

Vriskačo sreča je plala v
njem kakor mogočni morski va-
lovi. Svoje mlado življenje, svo-
jo nezlomljeno moč, svojo kri
bi hotel žrtvovati tem posveče-
nim uram, a v drhtečem spo-
znanju je mogel samo klicati k
svojemu Odrešeniku:

"Moj Gospod in moj Bog."

Za lepo pomladjo je prišlo
lepo poletje. Volbenk Wilde je
delal z veseljem, kakršnega ni
nikoli prej poznal. Toliko je
zaupal vase, tako neomajno je
verjel v najboljše in toliko upal
tudi v obupnih primerih, da je
pri svojih bolnikih delal narav-
nost čudeže. Njegova ljubezen
do ljudi, ki je ni moglo nič ra-
zočarati in nič omajati, ker je
bolj kot borno človeško stran
ljubil človeka samega, ga je
spremenila skoro v jasnovidec.
Dobil je polno priznanje svoje-
ga primarija, ki je videl v njem
svojega sodelavca in kesnejšega
naslednika.

Četudi je imel še zelo malo
dohodkov, je vendar mater lah-
ko razbremenil. Ubrano in ve-
selo jima je teklo življenje.

"Samo nečesa še pogrešam,"
je rekla včas, "namreč neveste.
To mi moraš še pripeljati na
dom."

Volbenk je odkimal.

"Molči, mati, po svetu bi mo-
rale hoditi dve Rožimariji. Pa,
žal, živi samo ena."

Gospa Inge je rahlo vzdihni-
la.

Po dolgem molku si je začel
Volbenk spet dopisovati z Iva-
nom, kajti čutil je potrebo, da
mu pove:

"Zdaj, stari prijatelj, sem
tudi jaz nastopil pot v Damask
in sem našel svojega Boga."

In potem si je nekoč Volbenk
upal vprašati po Rožimariji.

Tedni so minili, preden je
prejel odgovor.

Volbenk ga je moral prebra-
ti še enkrat, ker ga prvič ni nič
razumel. Komaj je razločeval
črke, a ko je bil razumel, ni ve-
del, ali naj se veseli ali naj bo
žalosten.

Ivan mu je pisal, da je svojo
zaroko, ki je sicer ni nikoli ja-
vno razglasil, razdril, ker se je
bil uveril, da ga Rožimarija ni
nikoli resnično ljubila. Odkar
je bila v Parizu, se je zelo spre-
menila in tiho jo muči velika
bol. Toliko trpi, da so zaradi
nje v skrbeh. Dovolj jo pozna,
da bi nikoli ne prelomila dane

ni verjel.

Zdaj Volbenk svojim ušesom

ni verjel.

Zdaj Volbenk svojim ušesom

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

besede, in ji je zato sam olajšal.
Ni zapisal, a Volbenk je lah-
ko uganil: Ivan se je zavzel za
zaprti dekliški srce kakor brat
in je počasi, čisto počasi razkril
njegovo skrivnost. Spoznal je
več, kakor je sama priznala, in
ji vrnil svobodo.

"In glej, Volbenk, prvič se
me je takrat oklenila okoli vra-
tu. Tako, stari tovariš... na-
jini kraljičici ni dobro. Ni še,
mislim, povsem pozabila svoje-
ga nemškega viteza. Vsaj su-
mim tako."

Tvoj v starem prijateljstvu
te objemajoči

Ivan."

Kako težko je moral Ivan pi-
sati to pismo! Nič ni govoril o
sebi. Njegov ponos mu je po-
magal bolečino prenašati, Vol-
benka pa je to, kar je bral med
vrstami, presunilo in obotavljalo
se je na pragu sreče, kakor da
sega po nedovoljenem.

Poiskal je mater.

Svetovala mu je, naj urno po-
rabi priliko.

Odhitel je še k prijatelju
Rudheimu. Našel ga je v delav-
nici, kjer je kot diplomirani in-
ženir še dalje delal kot navaden
delavec.

Planil je k njemu in mu iztr-
gal kladivo in klešče iz rok.

"Rudheim, poslušaj, kaj se
je dogodilo!"

Rudheim je zvito priprl oči
in poslušal. Ko je Wilde nehal
pripovedovati, je rekel:

"In ti si še tu! Na tvojem
mestu bi bil jaz že za deveto go-
ro."

"Meniš?" Wilde je segel po
klobuku.

"Seveda, Roža čaka nate že
od svojega štirinajstega leta."

"Če bi to dobro vedel!"

"Pojdi in jo vprašaj!"

Volbenk je bil že pri vratih,
ko ga je Rudheim še ujel za ko-
neč suknje:

"Počakaj še trenutek! Prvi
vlak je tako že odpihal."

"Da, kaj je, Rudheim?"

Rudheim je zažarel:

"Ugeni!"

"Ali si ti tudi ženin?"

Za Volbenka je bil, odkar je
prejel Ivanovo pismo, vsak člo-
vek na svetu ženin.

Rudheim se je zadregi po-
praskal za ušesom:

"Ženin ni čisto prav poveda-
no, res pa sem tudi jaz nekaj
našel."

"No, kaj?"

"Njega."

"Koga?"

"Tistega, ki si ga našel tudi
ti."

Wilde je prijatelj začudeno
pogledal. Razumel je njega in
tudi njegov prikriti strah, ki
mu ni dal izgovoriti, božjega i-
mena. Rudheim je bil vedno
zagrižen pogan in če je Volbenk
samo omenil kaj božjega, je bil
silno hud.

Zdaj Volbenk svojim ušesom

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

ni verjel.

"Kako je bilo to mogoče?"
"Da, veš, to je tako — ni lah-
ko povedati. Smejal se boš, a
vendar, razsvetlil me je moj —
uhelj."

Temu se je Volbenk seveda
moral smejati.

"Vidiš, vzemiva radijski a-
parat. Sto in sto sem jih imel
v rokah, kajti v delavnici mi
pride vse pod roko, in nešteto
sem jih že popravil. Neki dan
pa mi je začelo hoditi po glavi,
kako čuden je tak aparat. Veš,
premena svetlobnih valov v
zvočne mi ni dala nobenega mi-
ru več. Spoznal sem, da je vse
na zemlji skrivnostno med se-
boj povezano in da more biti
čudovita različenost snovnih ob-
lik utemeljena le v nekem du-
hu, ki je skrit na njihovem dnu.

A to bi ne bilo še nič. Isti dan
sem slučajno v ogledalu uzrl
svoje uho. Tedaj se mi je po-
svetilo, da je sestavljeno natan-
čno tako, da more sprejemati
vse zvočne valove in jih voditi
v sluhovod, in da ima vsak nje-
gov zavoj svoj pomen. Odkar
sem to spoznal, se ne morem
več dovolj načuditi temu mate-
matičnemu veleumu, ki je te od-
nose tako natanko preračunal
in izrazil.

Veruj mi, Volbenk, sostav
mojega uhlja me je vodil od e-
nega do drugega, dokler se mi
ni razjasnilo. Kar neumno se
mi zdi, da tega nisem spreumel
že davno."

"In povej mi, Rudheim, ali
čutiš tudi osebni odnos do svo-
jega Boga?"

"Pa še kako! Odkar sem ga
odkril, sem se kar nanj priklju-
čil. Mislim sem si, če je to mo-
goče pri elektriki, ki je le eden
njegovih služabnih duhov, za-
kaj bi pri Njem ne bilo mogo-
če? Kako je treba izvršiti to
priključitev, seveda nisem ve-
del. Smejal se boš. Šel sem k
svojem staremu katehetu in ga
vprašal:

"Prečistiti, pretekli teden
sem jaz vaš priključil na elektri-
čni kabel, ali ne bi hotel danes
vi mene priključiti na nebeske-
ga Očeta?"

To je gledal stari gospod!
Kako je bil vesel in kako je po-
tem govoril — škoda, da ni go-
voril tudi v šoli tako.

Vodil me je za roko kakor ot-
roka, mi dopovedoval, kako naj
napravim, in pravim ti: gre,
res gre! Vse je svetlo v meni
in okoli mene, svetlo in toplo.
Mladim se in življenje je lepo,
odkar vem, da se mi ne more
nič zgoditi in da sem v Njegovi
roki, naj pride, kar hoče."

Volbenk ni mislil več na od-
hod. Prijateljeva izpoved ga je

globoko presunila, z nobeno be-
sedo ni mogel in ni hotel pretr-
gati izpovedi te plahe duše. Os-
tal je in gledal, kako so močne
prijateljeve roke oprezno in ne-
žno segale v droben sostav na-
tančno delujočega mehanizma,
se čudil, kako so vihte težko
kladivo nad žarečim železom, in
nato zrl v luči prševih isker nje-
gov trpki obraz ter mehki nas-
meh njegovih ustnic. Zaupa-
nje je raslo v njem. Da, ljud-
stvo, ki je po toliki bedi in to-
likem ponižanju pokazalo tako

neugnano prirodno moč in tako
zrele ljudi, ni moglo propasti.
To mu je bilo umljivo.

Segel je Rudheimu v roko:
"Z Bogom, Rudheim."

"Z Bogom, Volbenk! Pozdra-
vi Rožomarijo!"

Poletni večer se nagiba nad
cvetoči vrt kakor takrat pred
leti.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE

TRGOVCE

HOČETE FIN AVTO?

Največja in najfinejša izbira finih rabljenih avtomo-
bilov v severo-vzhodnem Clevelandu

1937 FORD "85" Coupe\$295	1935 FORD 2-door 195
1938 CHEVROLET Knee action Coupe 465	1938 FORD "60" 2-door trunk ... 475
1936 CHEVROLET 2-door trunk 265	1937 PLYMOUTH Coupe 375

HEWITT CHEVROLET, INC.

14481 Euclid Avenue

Mulberry 1000

POZOR! FRANK SUHADOLNIKOVA RAZPRODAJA ČEVLJEV, KER GRE IZ PODJETJA

je zopet podzela ponovno drastično znižanje cen na
vsem finem obuvalu za vso družino. Na stotine čevljev
za ženske, mnogo "arch supporters," beli, črni in rujavi,
v vseh modelih in merah.

Prej \$5, sedaj po 88c ter več.

En lot ŽENSKIH IN DEKLIŠKIH ČEVLJEV, raznih
mer, sedaj 48c

ŽENSKI HIŠNI SLIPERJI iz klobučevine 19c

DEŠKI TENNIS ČEVLJI, vseh mer, 44c

En lot moških prazničnih oxfords, črni in rujavi, naša
standard kakovost \$1.88

MOŠKI DELOVNI OXFORDS in visoki čevlji \$1.78

MOŠKI LEATHERETTE HIŠNI SLIPERJI,

usnjeni podplati in kavčugaste pete 97c

En lot OTROŠKIH OXFORDS 48c

Suhadolnik's Shoe Store

6107 St. Clair Ave.

"Kakšna olajšava!"

—da se človek reši vseh teh malih računov. Odplačal sem jih
danes z osebnim posojilom pri Society. Zdaj bom pa odplače-
val na to posojilo vsak mesec. Ko bo ves odplačan, bom shra-
njeval prav isto vsoto in bom imel gotovino na banki!"

ZAKAJ PLACEVATI VEČ
KOT KAR RAČUNA BANKA?
SAMO \$6 ZA \$100 NAPREJ!

Society for Savings
FOUNDED 1849
THE PEOPLE'S BANK ON PUBLIC SQUARE

ELEKTRIČNA LEDENICA V VROČIH POLETNIH DNEVIH

Mrs. Sarah Harding Hunter pripravlja hladilno pijačo

"Kako priročne in koristne so elek-
trične ledenice, to nam pokažejo se-
le vroči poletni dnevi. Koliko raznih
skrivnosti in presenečenj hrani taka
ledenica, to prav lahko spoznamo, če
se le malo potrudimo in jo opazujemo,"
tako pravi Sarah Harding Hunter, go-
spodinjska svetovalka pri Electrical
League v Clevelandu.

Ona vam tukaj opiše samo nekaj ko-
risti in kaj si vse lahko pripravite v teh
vročih dnevih, če imate električno le-
denico. V njej si lahko hranite hladil-
no pijačo. Tako, na primer, napravi-

Sarah Harding Hunter domačo pro-
vratno čokoladno sodo, katero napravi
na sledeči način: Vzame malo čoko-
ladnega sirupa, par žlic vanila slad-
leda in primerno količino "ginger ale,"
vse to dobro zmeša in dobi prej ome-
njeno pijačo.

To je samo en primer, kakšne ugod-
nosti vam nudi električna ledenica, v
kateri si ne pripravite samo hladne
krepčilne pijače, pač pa tudi veliko
prihranite na drugih živilih, katere v
taki ledenici ohranite sveže tudi v naj-
hulši vročini po več dni.

skupna društva fare sv. Vida
v nedeljo 14. julija
na Pintarjevi farmi

Pridite in razveselite se v veseli družbi
Kakor vselej, tako bo tudi sedaj postrežba v vseh ožjih popolna.
Za ples bo pa preskrbel Louis Trebarjev orkester. John Oblakov trk
odpelje delavce točno